Sygn. akt **OS 19/2020**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący:	r.pr. Paweł Strzelec
Sędziowie:	r.pr. Tomasz Grabek - sprawozdawca
	r.pr. Paweł Kutrzuba
Protokolant:	aplikant radcowski – Jakub Bielecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...)na skutek odwołania z dnia (...)r. - wniesionego w dniu (...)r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn.akt RD-(...)o umorzeniu dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 30 ze zm.) oraz art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:	Członkowie:	
.....	.....	.....
Paweł Strzelec	Tomasz Grabek	Paweł Kutrzuba

Sygn. akt: OS 19/2020

UZASADNIENIE

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...)przeciwko radcy prawnemu (...). Skarżący zarzucił radcy prawnemu złamanie tajemnicy zawodowej oraz złamanie zakazu reprezentowania sprzecznych interesów. W uzasadnieniu skargi (...)wskazał, że począwszy od roku (...) udzielał radcy prawnemu (...)pełnomocnictw do reprezentowania skarżącego w jego prywatnych sprawach majątkowych, a w szczególności w sprawach dotyczących nieruchomości położonych w(...). W dniu (...)r. wszystkie pełnomocnictwa zostały wypowiedziane. Zdaniem skarżącego radca prawny (...)wiedzę pozyskaną na temat składników majątku (...)wykorzystał następnie w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przeciwko skarżącemu przez Prokuraturę Apelacyjna w (...) w sprawie sygn. akt (...). (...)wskazał, że radca prawny (...)był pełnomocnikiem (...), która to Spółka w dniu (...)r. złożyła przeciwko skarżącemu zawiadomienie o przestępstwie wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczeń o naprawienie szkody. Natomiast radca prawny (...)działając w interesie i na korzyść tego Mocodawcy, a z drugiej strony działając na niekorzyść (...)w dniu (...)r. złożył wniosek dowodowy, w którym wniósł o przeprowadzenie dowodów z odpisów ksiąg wieczystych nieruchomości, stanowiących własność skarżącego, o których wiedzę pozyskał będąc uprzednio pełnomocnikiem skarżącego.

Radca prawny (...)zaprzeczył stawianym mu zarzutom wyjaśniając, że są one bezpodstawne, ponieważ zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa podpisał (...) menadżer (...)Natomiast wniosek w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego został złożony przez Kancelarię (...) i to już w tych pismach były zawarte informacje o składnikach majątku skarżącego. Zdaniem radcy prawnego (...), jeżeli nawet w toku postępowania przygotowawczego były składane pisma przez jego Kancelarię, to na temat składników majątku nie zawierały nic nowego ponad to, co było już wskazane w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa i we wniosku o zabezpieczenie.

Postanowieniem z dnia (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: Rzecznik Dyscyplinarny) wszczął dochodzeń uznając, że zachodzi potrzeba wyjaśnienia, czy w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do wypełnienia znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Przesłuchany w charakterze świadka (...)podtrzymał zarzuty skargi, a nadto wcześniej, bo w dniu (...)r. w uzupełnieniu skargi podniósł nowe zarzuty, dotyczące niewłaściwego zachowania radcy prawnego (...), tj. że radca prawny złożył wniosek o wpis hipoteki przymusowej na rzecz (...)i nie poinformował sądu wieczystoksięgowego, że po złożeniu tego wniosku zabezpieczenie upadło na skutek postanowienia

Prokuratora Prokuratury Regionalnej w (...)z dnia (...)r., oczekując mimo wszystko na wpisanie hipoteki.

W dniu (...)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynął wniosek (...) o przesłuchanie w charakterze świadka (...)menadżera (...)Skarżący informował również, że adwokat (...)z Kancelarii radcy prawnego (...)jeszcze w dniu (...) r. uczestniczyła w czynnościach przesłuchania biegłego w Prokuraturze.

Przesłuchany w charakterze świadka radca prawny (...)zaprzeczył stawianym zarzutom. Wyjaśnił między innymi, że (...)wiedzę na temat majątku (...) pozyskała prawdopodobnie od detektywów, których zatrudniła w tym celu.

Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (...)r. sygn. akt: RD (...)umorzył dochodzenie w sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k w związku z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny opisał szczegółowo przebieg postępowania. Końcowo wskazał, że zebrany w toku czynności materiał nie daje podstaw do ukarania radcy prawnego (...).

W dniu(...)r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpłynęło odwołanie od ww. postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego wniesione przez (...).

W swoim odwołaniu (...)podtrzymuje przede wszystkim zarzuty dotychczas stawiane radcy prawnemu (...). Ponadto zarzuca Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, że nie przesłuchał wnioskowanego świadka(...), a przez to nie wyczerpał postępowania dowodowego i nie wyjaśnił wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Odwołanie wniesione w terminie przez skarżącego zostało rozpoznane na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu (...)r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W stosunku do postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego przewidziany został tryb zażaleniowy (odwołanie), w którym sądy - po przeprowadzeniu posiedzenia wydają postanowienie. Uprawnieniem sądów dyscyplinarnych w tym trybie jest jedynie kontrola zasadności postanowienia wydanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Po analizie zgromadzonych w sprawie dokumentów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie jest uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 437 § 1 k.p.k. wniesienie środka odwoławczego obliguje instancję odwoławczą do rozpoznania tego środka. W wyniku rozpoznania środka odwoławczego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeka o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia, o zmianie albo o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub części. Uchylenie zaskarżonego orzeczenia może

skutkować: umorzeniem postępowania lub przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Działanie Rzecznika Dyscyplinarnego polegające na przeprowadzeniu postępowaniu wyjaśniającego, zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego musi znaleźć wyraz w zamkniętej formie przepisanej prawem - postanowieniu.

Przyjęcie postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego w zaprezentowanym kształcie spowodowałoby uznanie, iż nie doszło do oceny całokształtu zebranego materiału dowodowego i ustosunkowania się przez Rzecznika Dyscyplinarnego, co do zarzutów naruszenia zasad etyki przez radcę prawnego (...)zawartych w skardze oraz pismach uzupełniających składanych w toku postępowania.

Art. 94 § k.p.k. wymienia wymogi formalne treści postanowień. Wyrazem obowiązku wyjaśniania zasadności przesłanek rozstrzygnięcia, którymi kierował się Rzecznik Dyscyplinarny przy załatwieniu sprawy jest uzasadnienie postanowienia, które powinno przekonywać stronę, sąd o prawidłowości rozstrzygnięcia.

Wprawdzie kodeks postępowania karnego nie określa wymagań co do treści uzasadnienia postanowienia, ale w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że z istoty uzasadnienia wynika, iż powinno ono wskazywać wszystkie istotne przesłanki, którymi kierował się organ wydający postanowienie.

Uzasadnienie postanowienia powinno zatem wyjaśniać podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia. Uzasadnienie postanowienia powinno spełniać funkcję perswazyjną, to jest wyłuszczać powody podjęcia decyzji, by strony mogły przekonać się o jej słuszności oraz funkcję kontrolną, to jest przedstawiać instancji odwoławczej podstawy do sprawdzenia tej słuszności.

Tak jak wskazano na wstępie zaskarżone postanowienie zawiera szczegółowy opis przebiegu postępowania przeprowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego, przytoczenie dowodów z dokumentu oraz przytoczenie stanowisk prezentowanych przez (...)i radcę prawnego (...). Tymczasem sama ocena tych dowodów i wywód prawny zamyka się w dwóch stronach tekstu. W tej sytuacji nie sposób uznać, aby zapadłe rozstrzygnięcie Rzecznika Dyscyplinarnego został należycie umotywowane.

Słusznie zarzuca również (...), że Rzecznik Dyscyplinarny nie sprostał przesłuchaniu wnioskowanego świadka (...). Zauważyć należy, iż wezwanie do (...)celem złożenia zeznań skierowane zostało do adwokat (...). Z zapisów na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wynika z kolei, że odbioru tej korespondencji w Kancelarii (...)pod adresem ul. (...)dokonała (...). Z niczego natomiast nie wynika, aby osoba ta podjęła się doręczenia wezwania (...)i czy wezwanie to w ogóle zostało doręczone? Dlatego też należy uznać, że świadek nie został skutecznie wezwany i przy ponownym rozpatrywaniu sprawy Rzecznik Dyscyplinarny powinien rozważyć konieczność prawidłowego wezwania tego świadka celem przesłuchania.

Brak przeprowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego pełnego postępowania dowodowego uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny widzi konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego, a w szczególności jak wskazano powyżej rozważyć należy podjęcie stosownych czynności celem przesłuchania świadka (...). W zależności od wyników dalszego postępowania Rzecznik Dyscyplinarny podejmie ewentualne dalsze decyzje procesowe.

W związku z tym, iż Rzecznik Dyscyplinarny nie dokonał stosownej analizy przedmiotowej sprawy w całości, czym uniemożliwił rozpoznanie sprawy przez niniejszy Sąd, to Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje na nie środek odwoławczy - art. 426 § 1 k.p.k. w związku z 74^1 pkt 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Przewodniczący: Członkowie:

……	……	……..
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Tomasz Grabek